

ازدواج کنه درست میشه!

متأسفانه هنوز هم شاهد ازدواج‌هایی هستیم که به‌عنوان بستری برای درمان، مسئولیت‌پذیری و ترک اعتیاد، زمینه‌ای برای کنار گذاشتن برخی رفتارهای پرخطر و امثال آن می‌باشند.

متأسفانه هنوز هم شاهد ازدواج‌هایی هستیم که به‌عنوان بستری برای درمان، مسئولیت‌پذیری و ترک اعتیاد، زمینه‌ای برای کنار گذاشتن برخی رفتارهای پرخطر و امثال آن می‌باشند.

به گزارش سلامت نیوز، ایران بانو در ادامه نوشت: واقعیت امر این است که، ازدواج نیاز به فردی دارد که بتواند یک رابطه صمیمی و نزدیک با فردی از جنس مخالف، تربیت متفاوت، ژن متفاوت، خلق و خوی متفاوت و درک و جهان بینی متفاوت برقرار کند؛ رابطه‌ای کارآمد و دوطرفه که مستلزم این است که زوجین به حد کافی توانسته باشند بستر آن را فراهم کنند یعنی یاد گرفته باشند که در تعهدشان در امر ازدواج چه وظایفی دارند و چه حقوقی، چگونه باید خواسته‌ها و نیازهای شان را تأمین کنند، چگونه باید انعطاف به خرج بدهند و چگونه این رابطه را در کنار روابط دیگرشان با والدین، دوستان و اقوام و... مدیریت کنند. بنابراین زمانی که ما به ازدواج به‌عنوان بستری برای ترک اعتیاد، درمان مشکلات رفتاری و روحی، مسئولیت‌پذیری یا اهرم فشاری برای تلاش فرد برای استقلال مالی نگاه می‌کنیم نمی‌توانیم توقع داشته باشیم که آن ازدواج منتهی به خوشبختی شود؛ چون دقیقاً یکی از پایه‌های اصلی این امر را بیان کرده ایم و توقع داریم این سازه فرو نریزد! در یک ازدواج موفق، زوجین آمده‌اند که در کنار یکدیگر زندگی شادتر، بالنده‌تر و رو به رشدی داشته باشند.

هر نقشی در زندگی ما مستلزم پذیرش وظایفی است که اگر آن وظایف در حد نسبی انجام نشود نمی‌توانیم توقع داشته باشیم حقوق ما در آن نقش محفوظ بماند. اگر یک دانش‌آموز در امر تحصیل کوتاهی کند، اگر یک دوست به شما خیانت کند، اگر یک کارمند در انجام وظایفش کوتاهی کند، اگر یک راننده چراغ قرمز را رد کند همه این افراد به فراخور موقعیت و نقش شان، جریمه خواهند شد و بازخواست می‌شوند. حال در ازدواج که عملکرد هر یک از زوجین ۵۰ درصد رابطه را تحت تأثیر قرار می‌دهد چطور می‌توانیم بگوییم که یکی از زوجین به دلیل مشکلی که دارد ۵۰ درصد رابطه را نمی‌تواند پاسخگو باشد و رابطه باید با

۵۰ درصد باقی مانده به حیات خود به شکل پویا و کارآمد ادامه دهد؟! بنابراین هیچ معتادی با ازدواج اعتیاد را کنار نمی‌گذارد، هیچ فرد بی‌مسئولیتی، مسئولیت‌پذیر نمی‌شود و در کل هیچ مشکلی در بستر ازدواج رفع نمی‌گردد؛ بلکه ازدواج مقوله‌ای است که نیاز به پایه‌های محکم برای شروع دارد. مسلماً نه تنها هیچ مشکلی با ازدواج حل نمی‌شود بلکه هیچ چیزی جز خواستن خود فرد، نمی‌تواند مسائل او را حل کند. گاهی وقتی که مشکلات فرد با ازدواج رفع نمی‌شوند پیشنهاد بچه دار شدن داده می‌شود و توقع اطرافیان این است که آمدن یک نوزاد می‌تواند این بار مشکلات ازدواج را حل کند. بنابراین با چرخه باطلی روبه‌رو می‌شویم که هر بار برای رفع یک مسأله، مسأله بزرگتری را به وجود می‌آورد و این آسیب‌های پی‌درپی نهایتاً منجر به مشکلاتی می‌شود که دیگر قابل رفع نیستند؛ هیچ‌گه کوری با دندان باز نمی‌شود.